

מצרך נדיר ויקר ערך ושמו: אהבה

סיפור מארץ רחוקה הנושא עמו מסר מסתובב לאחרונה במחוזותינו :
לפני זמן מה, העניש אב את בתו הקטנה על שבזזה גליל נייר שלם מזהב מיוחד ויקר ערך

. המשפחה חיה בדוחק וכעס האב התגבר כשגילה שבתו השתמשה בנייר גם כדי לעטוף קופסת קרטון כמתנה לחג המולד.

ביום שלאחר מכן, הביאה הילדה את הקופסה במתנה לאביה.

"זה בשבילך, אבא".

האב בוש בהתנהגותו הזועמת, אבל זעמו גאה שוב כאשר ראה שהקופסה ריקה מתוכן. הוא פנה אל בתו בטון כועס ואמר לה: "את לא יודעת, גבירתי הצעירה, שכאשר נותנים למישהו מתנה לחג המולד אמורים לשים משהו בתוך הקופסה?"

הילדה, עם דמעות בעיניים, ענתה לאביה: "אבל אבא, כן שמתי משהו בקופסה. הכנסתי לתוכה המון המון נשיקות בשבילך עד שהיא התמלאה". האבא כרע על ברכיו וביקש מהילדה שתסלח לו על כעסו הלא מוצדק. לא עבר זמן רב, אסון נפל על המשפחה - הילדה נהרגה בתאונה.

מספרים כי אביה שמר את קופסת הזהב ליד מיטתו עד סוף חייו. ובכל פעם שהרגיש מדוכא או עצוב או חסר כוחות הוא פתח את הקופסה והוציא ממנה נשיקה דמיונית אותה שמה עבורו בתו, הילדה שאהבה אותו כל כך.

כל אחד מאתנו קיבל במתנה קופסת זהב, מלאה באהבה מהסובבים אותנו וללא תנאים :

-מההורים, מהאחים ומהילדים שלנו, מכל המשפחה.

-מחברים ומידידים.

-מפרחים, מבעלי חיים, מיופי הטבע והבריאה.

-מאלוהים

לא קיים נכס יקר יותר.

עתה, יש בידיכם שתי אפשרויות:

1.להתייחס למסר ולספר את הסיפור לכמה שיותר אנשים.

2.לשכוח שאי פעם שמעתם אותו ולהתעלם מהעובדה שהוא נגע ללבכם.

רק זכרו אהבה,

אהבת המשפחה החברים והסובבים אותנו

משרד החינוך
המינהל הפדגוגי
הפיקוח ליישום חוק זכויות התלמיד

**היא כמו מלאכים שמעמידים אותנו על רגלינו
בכל פעם שהכנפיים שלנו לא זוכרות כיצד לעוף.**

המשרד: רחוב השלושה 2 ת"א, מיקוד: 61092
כתובת אתר המשרד www.education.gov.il/zchuyot
E-mail: tova.edu@gmail.com